

findes i § 9. Medens det udtrykkeligt er udtalt i Forordningen af 1794, at, hvor et saadant kosteligt Hegn, som de varige Hegn, engang er bragt tilveie, maa det aldrig borttages af den, det tilhører, uden at Naboen giver sit Samtykke dertil, har jeg troet det ønskeligt, at man lettede Udgangen til at faae indskrænket disse i høi Grad jordspildende Hegn, navnlig de dobbelte Jordvolde, hvilke jo som bekendt undertiden indtage et Areal af ikke mindre end 12 Aen i Bredden. Det forekommer mig, at det maa staae Eieren af et saadant Hegn frit for at ombytte det med et Hegn, som tager mindre Plads, naar han dertil finder Aaledning. — I § 9 findes endnu en mindre Bestemmelse, nemlig den, at naar Nogen ønsker et bedre Hegn end det, som fyldestgjør Begrebet lovligt Hegn, kan han fordre et saadant, vel at mærke, naar han vil betale det, som Tilveiebringelsen af et bedre Hegn, saasom Plankeværk, Stakit, Muur osv., koster mere end et almindeligt lovligt Hegn. En saadan Bestemmelse forekommer mig at være fuldstændig billig og at være nødvendig nu, hvor Jordlodder, navnlig mindre Jordlodder, ofte undergives en intensiv Dykning, og Producterne paa dem ere saa kostbare, at de maae forsvares ved et bedre Bærn end almindeligt lovligt Hegn. — Jeg skal endnu kun særlig fremhæve den Afgjørelsesmaade, som Lovforslaget har foreslaaet for alle Hegnstrætter, en Afgjørelsesmaade, som kommer meget nær den, som er bestemt i Forordningen af 29de Juli 1846 for Vandafledningspørgsmaals Bedkommende. Eigesom det er bestemt i Forordningen af 1846, har jeg meent, at den første Instants til Afgjørelse af saadanne Trætter maatte være Hegnsynsmænd, som i hver Commune valgtes af den communale Bestyrelse, i anden Instants Landvæsencommissiønen, og over den naturligtvis Overlandvæsencommissiønen. Dog har jeg anseet det for rigtigt at bestemme, at visse ubetydelige Sager, saasom Sager angaaende Bedligneholdelse af Hegn, ikke skulde kunne gaae videre end til Landvæsencommissiønen, imedens derimod de vigtigste Spørgsmaal, navn-

lig Spørgsmaalet om, hvorvidt et tilstedeværende Hegn skal borttages for at ombyttes med et andet, skulle afgjøres i første Instans af Landvæsencommissiønen, saaledes at Hegnsynsmændene her kun kunne optræde som Forligsmæglere, men uden at kunne sælde nogen Kjendelse. Hegnsynsmændene efter Forordn. af 29de October 1794 ville forsvinde, disse Hegnsynsmænd, som nu udnævnes af Dommeren i hvert Sogn, eller, jeg burde vel sige, som skulde udnævnes, thi de ere nu forsvundne paa mange Steder. De nye Hegnsynsmænd har jeg ikke engang anseet det for passende at paalægge en Deel af det Arbejde, som efter Forordn. af 29de October 1794 var paalagt de af Dommeren beffullede Hegnsynsmænd, nemlig det Arbejde, som bestaaer i at taxere de Creaturer, som blive optagne paa en anden Mands Mark, forsaavidt de ikke blive afhentede forinden en vis Tids Forløb, samt tillige at taxere den Skade, som disse have anrettet. Jeg betragter nærmest disse Hegnsynsmænd ligesom ogsaa Vandsynsmændene som en lille local Landvæsencommissiøn, hvis Medlemmer kun have et lille Territorium at bevæge sig paa, nemlig selve Communen, men som ere Tillidsmænd i Communen, og det forekommer mig derfor ikke, at man ret vel kan paalægge disse Mænd at reise omkring for at forrette en saa ubetydelig Forretning, som det ganske vist er at taxere et Faar eller en Kalv, som er tagen op paa en anden Mands Mark, eller hvormeget Græs en Ko kan have traadt ned paa sin Vandring over Marken. En Bestemmelse, sigende til Udførelsen af disse Forretninger, findes i Lovens næstsidste Paragraph.

Dette Lovforslag sigter til at afløse samtlige Bestemmelser i Forordningen af 29de October 1794, som omhandler Hegn, hvorimod det ikke paa nogen Maade vil berøre de gjældende Bestemmelser om Fred, et Emne, som i og for sig ligger Indenrigsministeren fjernere, og som det forekommer mig ikke paa nogen Maade nødvendigtvis behøver at behandles sammen med Hegn. Ganske vist ere begge Spørgsmaal behandlede sammen i Forordningen af 29de October 1794, men denne For-